

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2366/2020
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Миљковић адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9623/19 од 16.12.2019. године, у седници већа одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9623/19 од 16.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9623/19 од 16.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11229/2018 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа, због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије за период од 01.11.2014. године закључно са 30.09.2018. године, исплати износ од 415.464,26 динара, и то износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је предлог туженог за прекид поступка. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9623/19 од 16.12.2019. године, ставим првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 11229/2018 од 24.09.2019. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из

члана 374. став 1. ЗПП учињених пред другостепеним судом, члана 374. став 2. тачка 12 ЗПП и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014,87/2018 и 18/2020, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, тужилац је тражио накнаду штете због исплате пензије у умањеном износу у периоду од новембра 2014. године закључно са септембром 2018. године. Судови су утврдили да је тужиочева пензија умањена на основу Закона о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени гласник РС“ бр. 116/14...73/18), те да тужени није незаконито умањео тужиочеву пензију, тако да налазе да нема незаконитог рада туженог као основа за накнаду материјалне штете. Ревизијом тужиоца се не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињеничноправној ситуацији као што је конкретна. Сходно наведеном, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права ни уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилца је тужбу у овој правној ствари поднела 06.07.2018. године. Првостепена пресуда донета је 24.09.2019. године, а другостепена 16.12.2019. године. Вредност предмета спора износи 415.464.26 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић